

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212170
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714212170.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú V. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, XXX XX V., prechodne bytom B. XXX/X, XXX XX B., t. č. umiestnenú do starostlivosti K. M. R. P., S. XX, XXX XX R. P., zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, J. Jiskru 249/6, 960 09 Zvolen, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky H. J., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX, XXX XX V., prechodne bytom B. XXX/X, XXX XX B., a otca H. R., nar. XX. XX. XXXX, t. č. bývajúceho na adrese X. XXX, XXX XX J. XX, O. K., o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 28. 04. 2015 č. k. 14P/28/2014-75, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca maloletého dieťaťa na maloletú V. R., nar. XX. XX. XXXX, tak, že mu uložil povinnosť platiť zvýšené výživné v sume 70,- Eur mesačne, počnúc dňom 18. 08. 2014 do 15. 02. 2015, splatným vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa H. J., nar. XX. XX. XXXX. Zameškané výživné za obdobie od 18. 08. 2014 do 15. 02. 2015 v sume 220,39 Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20,- Eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, so splatnosťou vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého dieťaťa s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že od poslednej úpravy výživného nastala taká zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako aj otca maloletého dieťaťa, ktorá umožňovala zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom v súlade s § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne, pretože z príjmu, ktorý má, nemôže platiť zvýšené výživné tak, ako mu to určil okresný súd. Okrem maloletého dieťaťa má ďalšie vyživovacie povinnosti, pričom jeho príjem sa znížil. Okrem toho má tiež dlhy, ktoré musí splácať, takže zo svojho príjmu nemôže platiť vyššie výživné.

Na odvolanie otca maloletého dieťaťa podala vyjadrenie matka maloletého dieťaťa, ktorá v ňom žiadala rozhodnutie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne. Poukazovala na to, že od poslednej úpravy výživného uplynula dlhá doba, za ktorú sa zmenili odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, pretože od pôvodnej úpravy výživného uplynula doba XX rokov. Z príjmu, ktorý otec dosahuje, je možné, aby platil

také výživné, ako mu to určil okresný súd. Pokiaľ teda okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté dieťa, považovala rozhodnutie okresného súdu za vecne správne.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Predmetom konania v danej veci bolo zvýšenie výživného na maloleté dieťa, pričom návrh podala matka maloletého dieťaťa s odôvodnením, že od poslednej úpravy výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá umožňuje, aby zo strany otca bolo platené vyššie výživné na maloleté dieťa.

V zmysle § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. V zmysle platnej judikatúry je potrebné vždy prihliadať k všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť tieto dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí preto len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov, rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmvanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

Okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené sa správne zaoberal tým, či od poslednej úpravy výživného nastala taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom.

Z obsahu spisu je nesporné, že naposledy boli upravené práva a povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. Nc 639/98-19 zo dňa 21. 07. 1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. 08. 1998. Na základe tohto rozsudku bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej maloletá bola zverená do opatery matke a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 1.000,- Sk mesačne (33,19 Eur). V čase rozhodovania okresného súdu bola matka na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok a tiež rodinné prídavky na maloletú. Vyživovaciu povinnosť mala matka len voči maloletému dieťaťu. Otec maloletého dieťaťa v čase rozhodovania o vyživovacej povinnosti zarábal priemerne 9.000,- Sk (298,75 Eur) a okrem maloletého dieťaťa mal aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére Y..

Od poslednej úpravy výživného do podania návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti a rozhodnutie súdu uplynula doba XX rokov. Je teda nesporné, že za tak dlhé obdobie sa pomery maloletého dieťaťa nesporne zmenili, pretože maloleté dieťa v čase rozhodovania o vyživovacej povinnosti bolo vo veku X mesiacov. Teraz navštevuje strednú školu, takže vzhľadom na jeho fyzický ako aj duševný vývoj je nesporné, a to aj v súvislosti s návštevou školy, že potreby maloletého dieťaťa sú vysoké. Otec maloletého dieťaťa okrem maloletej V. má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, pričom žije s priateľkou v J., ktorá má dve deti a je sociálne odkázaná. Ako však vyplynulo z výpovede otca pred dožiadaným súdom, aj keď má podľa pracovnej zmluvy mať plat 8.500,- Kč, tak, ako sám uviedol, pobere asi 14.000,- Kč čistého a okrem toho chodievajú na brigády. Aj z týchto má finančný príjem, ktorý nevedel bližšie špecifikovať. Je teda nesporné, že aj na strane otca maloletého dieťaťa došlo k zvýšeniu príjmu.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Okresný súd pri posudzovaní zmeny pomerov a posudzovaní výšky vyživovacej povinnosti postupoval v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami. Pokiaľ teda dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného nastala zmena pomerov, treba považovať záver okresného súdu za vecne správny. Za správny považuje krajský súd aj záver okresného súdu v otázke zistenia rozsahu vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, je toho názoru, že vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a schopnosti a možnosti povinného rodiča môže otec platiť na maloletú V. výživné vo výške 70,- Eur mesačne.

Pokiaľ otec maloletého dieťaťa v podanom odvolaní poukazoval na to, že jeho majetkové pomery a najmä zárobné pomery mu neumožňujú, aby platil výživné tak, ako to určil okresný súd, tak s odvolaním otca maloletého dieťaťa sa krajský súd nestotožňuje. Je nesporné, že otcovi od poslednej úpravy výživného stúpol príjem, má stále vyživovaciu povinnosť k maloletej V. ako aj ďalšiemu dieťaťu, teda počet jeho vyživovacích povinností sa nezmenil. Z dosahovaného príjmu, ktorý otec sám potvrdil, 14.000,- Kč môže platiť výživné v takom rozsahu, ako určil súd bez ohrozenia jeho vlastnej výživy a ďalších potrieb. Navyše treba poukázať na to, že otec sám priznal, že má ďalší príjem aj z brigádnickej činnosti, ktorý však bližšie nešpecifikoval. Je teda nesporné, že okrem uvádzaného príjmu otec si ešte zarobí ďalšie finančné prostriedky, takže môže platiť výživné vo výške 70,- Eur mesačne na maloleté dieťa.

Vzhľadom na to, že maloletá V. R., nar. XX. XX. XXXX, je 16. 02. 2015 umiestnená do starostlivosti K. M. R. P., tak správne okresný súd obmedzil rozhodnutie na vyplatenie výživného za obdobie od 18. 08. 2014 do 15. 02. 2015 k rukám matky maloletého dieťaťa.

Odvolanie otca maloletého dieťaťa nepovažoval krajský súd za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Ak v budúcnosti dôjde k zmene pomerov jednak na strane maloletého dieťaťa, alebo povinného rodiča, môže ktorýkoľvek z nich podať nový návrh na úpravu vyživovacej povinnosti podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.